Dosarul nr. 5r-959/2026
4-24087677-12-5r-13032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 mai 2026 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Mihai Vlad
În lipsa:
Reprezentantului petiționarului SRL „Zanik Grup” Ion Sprincean
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de către administratorul ***S.R.L. „Zanik Grup”***, *****mpotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. DCT03 634007 și a deciziei de sancționare din 26.06.2024 în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, întocmite de către agentul constatator, din cadrul INSP al IGP– Apostol Cristina, instanța

c o n s t a t ă :

La data de 26.06.2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP – Apostol Cristina, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție cu seria și nr.DCT03 634007 și a emis asupra cauzei contravenționale decizia prin care S.R.L. „Zanik Grup”, a fost sancționată cu amendă în mărime de 22 (douăzeci și doi) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 1 100 lei (una mie o sută) lei, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, *la 26.07.2023, ora 01:10, în mun. Chișinău, (sectorul Centru), bd. Dacia intersecție Ștefan cel Mare și Sfînt, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, prevăzută în pct. 47.1 al Regulamentului Circulației Rutiere, (81 km/h), ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (2) al Codului contravențional.*

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. DCT03 634007 din 26.06.2024 și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravenţional,

administratorul S.R.L. ,,Zanik Grup", Ion Sprincean, la data de 24.07.2024, a depus contestație în adresa Inspectoratului Național de Securitate Publică.

În motivarea contestației, autorul acesteia a indicat că, *în fapt, la data de 09 iulie 2024, prin poșta convențională a recepționat procesul-verbal menționat în preambul prezentei contestații care a fost întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Apostol Cristina, în lipsa lor, pentru contravenții săvârșite în luna august a anului 2023.*

Nefiind de acord cu învinuirea adusă persoanei lor, adresează prezenta contestație din următoarele motive:

Procesul-verbal a fost întocmit în lipsa lor și fără a fi citați sau înștiințați pentru examinarea contravenției. Aceasta reprezintă o încălcare a dreptului lor la apărare prevăzut de art. 384 alin. (2) din Codul Contravențional al Republicii Moldova, care stipulează că persoana împotriva căreia se întocmeşte procesul-verbal are dreptul la apărare, să cunoască fapta imputată, să prezinte probe, să formuleze cereri către agentul constatator. De toate aceste drepturi au fost lipsiți și nu au avut posibilitatea de a prezenta probe până la întocmirea procesului-verbal.

Agentul constatator nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei. Deşi a comunicat informația despre șoferul care a fost la volan în momentul comiterii contravenției, aceasta nu a fost luată în considerare, or în adresa INSP au fost expediate cu confirmarea de recepționare a solicitărilor cu datele conducătorului auto. Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, agentul constatator are obligația de a investiga toate circumstanțele relevante ale cazului, să cerceteze sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

.Persoana juridică a fost sancționată pentru o contravenție comisă de un conducător auto doar pentru simplul fapt că automobilul aparține persoanei juridice. În acest sens, sancționarea companiei lor este nejustificată și abuzivă. Or, conform probelor deținute de el se demonstrează că declarațiile au fost trimise în adresa INSP în termenii stabiliți de lege. Agentul constatator urma a sancționa conducătorul auto care a fost declarat de către proprietar, dar nu persoana juridică.

Consideră că agentul constatator în temeiul constatării personale a întocmit aceste acte de sancționare, fără a deține careva probe concludente care să demonstreze că S.R.L. ,,Zanik Grup'' nu a comunicat în termen datele conducătorilor auto.

Acțiunile lor le consideră corecte, respectând prevederile legislației, iar acțiunile agentului constatator sunt neprobante, reieșind din faptul că a aplicat situației date prevederile legislației în mod eronat.

Nu a încălcat ceea ce le-a fost imputat de către agentul constatator, iar mai mult ca atât le creează disconfort moral de a pierde timpul apărându-se și demonstrându-și nevinovăția, precum și le creează disconfort financiar prin obligativitatea achitării taxei de timbru.

În drept, consideră că Decizia de sancționare contravențională a fi ilegală, neîntemeiată, iar în sensul dat invocă următoarele norme procedurale relevante soluționării prezentei contestații:

În continuare făcând trimitere la prevederile art. art. 375, 381, 440 alin. (1), 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional.

Astfel, contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost repartizate judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Lilia Lupașco la data de 07.08.2024, fiind pronunțată hotărârea la 26.06.2025.

Prin decizia Curții de Apel Centru din 23.02.2026 a fost admis recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP și cauza a fost remisă la rejudecare în prima instanță.

Astfel, contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost repartizate judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Angela Vasilenco la data de 13.03.2026.

În ședință de judecată, reprezentantul agentului constatator, Mihai Vlad, fiind delegat să participe la examinarea cauzei contravenționale în ședința de judecată a declarat că, nu recunoaște contestația și susține procesul verbal cu privire la contravenție. Suplimentar a declarat că procesul verbal a fost întocmit în absența petiționarului în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

În ședința de judecată, reprezentantul S.R.L. ,,Zanik Grup", Ion Sprincean, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, prin metoda electronică la adresa de e-mail indicată în contestație.

Conducându-se de prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa petiționarului.

Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Analizând contestația, audiind poziția agentului constatator și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. DCT03 634007 din 26.06.2024, petiționarul SRL

„Zanik Grup”a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, iar conform procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei juridice a fost reţinut faptul că *la data de 26.07.2023, ora 01:10, în mun. Chişinău, (sectorul Centru), bd. Dacia intersecție Ştefan cel Mare și Sfînt, a depăşit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, prevăzută în pct. 47.1 al Regulamentului Circulației Rutiere, (81 km/h), ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (2) al Codului contravențional.*

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. DCT03 634007 din 26.06.2024, a fost înaintată de către petiționar la 24.06.2024, fiind înregistrată în cancelaria autorităţii constatatoare cu nr. de intrare „272”. Având în vedere faptul că procesul verbal a fost întocmit în absența petiționarului și conform avizului de recepție anexat la dosar a recepționat actul contestat la 09.07.2024, instanța o va considera ca depusă cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243, se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. DCT03 634007 din 26.06.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în absența petiționarului SRL „Zanik Grup”.

În aceiași ordine de idei conform prevederilor art. 443/1 alin.(5) coroborat cu prevederile art. 443 alin.(8) Cod contravențional, agentul constatator poate întocmi procesul verbal și în absența persoane în privința căreia a fost pornit proces contravențional.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a

actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Conform prevederilor art. 443[1] Cod contravențional, în cazul autosesizării privind săvârşirea contravenţiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcţionează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravenţională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informaţiei solicitate sau de comunicare a informaţiei false. Solicitarea este expediată prin poştă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia. După recepţionarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declaraţie cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei constatate în condiţiile alin.(1), care va conţine: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenţia; c) după caz, alte informaţii relevante. În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa conducătorului proces-verbal cu privire la contravenţie în condiţiile art.443 alin. (8). (5) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenţie, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în condiţiile art.443 alin.(8).

*Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal*m instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

În continuare dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiţionarul SRL „Zanik Grup"a fost sancționat în temeiul art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție - depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/h.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: *- procesul verbal cu privire la contravenție cu sria şi nr. DCT04 634007 din 26.06.2024; - extras din registrul de stat al persoanelor juridice; - procură; - trimitere poştală; - solicitarea expediată în adresa SRL „Zanik Grup" privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției care nu a fost completată deși a fost recepționată la 28.12.2023 conform înscrisului poştal;- buletin de verificare metrologică nr. C0532752 verificat conform NML10-3:2021 valabil pe perioada 23.12.2022-23.12.2023;- cazierul contravențional pe 5 file eliberat pentru perioada 26.01.2024-26.07.2024 în care sunt descrise mai multe încălcări; - planșe foto în care este ilustrat mijlocul de transport cu n/î ***** care se deplasa cu viteza de 81 km/h.*

În aceste condiţii, instanţa relevă că potrivit planșelor fotografice (extrasului foto) efectuat cu aparatul de măsurare a vitezei, autentic în acest sens, prin atribuirea nr. de serie şi fiind omologat prin testarea metrologică, denotă cert circumstanţele incriminate de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie, relevând astfel caracterul veridic al constatărilor personale ale agentului, inclusiv fiind indicat numele străzii unde a avut loc fapta imputată.

La fel, din procesul-verbal cu privire la contravenţie, fapta a avut loc în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare intersecție cu str. Ismail, adică fiind suficient de cert descris locul comiterii faptei, iar în acest sens, instanța va aprecia poziţia de nevinovăţie a petiţionarului, expusă prin contestaţie drept o modalitate de apărare neargumentată, evazivă şi lipsită de probe, expusă în scopul eschivării de la răspunderea contravenţională.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, adică mijlocul de transport nominalizat, a fost condus la data indicată şi pe porţiunea de drum indicată, adică în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare intersecție cu str. Ismail, cu viteza de deplasare peste limita admisă de lege şi anume de către petiţionar, cu vinovăţie, circumstanțele date se confirmă

prin procesul-verbal cu privire la contravenție, planșa fotografică, precum și raportul de înregistrare a contravenției.

La caz, procesul-verbal a fost încheiat în privința SRL ”Zanik-grup”, care este proprietarul/posesorul vehiculului, ca urmare a faptului necomunicării identității conducătorului vehiculului, după expirarea termenului de 60 de zile lucrătoare, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare.

În aceste circumstanțe, instanța va da deplină importanță prevederilor art. 161, art. 443/1 alin. (5), art. 443 alin. (8) Cod contravențional.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 634007 din 26.06. 2024, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă şi convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenţii, iar din acesta denotă că la volanul mijlocului de transport s-a aflat nemijlocit subiectul contravenţiei.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la art. 236 alin. (2) din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, în vederea calificării corecte reţinute de agentul constatator, în drept, instanţa argumentează prin faptul că potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, menţionat în procesul-verbal cu privire la contraveţie, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice din localități sunt de 50 km/h, ce denotă depăşirea limitei admisibile de viteză cu 31 km/oră.

În acest sens, instanța reține că petiționarul prin contestația depusă nu a negat faptul că se deplasa prin localitate, totodată menționând că agentul constatator urma să prezinte probe care urmauu să fie indicate și în procesul verbal cu privire la contravenție, circumstanțe pe care instanța le apreciază ca neîntemeiate, or probele prezentate de agentul constatator, coroborează între ele și confirmă că fapta a avut loc și a fost comisă de către subiectul contravenției.

Instanța mai precizează în subsidiar că, fapta săvârșita de petiționar, transpusă probele analizate *supra*, au fost înregistrate şi obţinute de către agentul constatator cu aparatul pentru măsurarea vitezei mijlocului de transport certificat și omologat, fiind admis pentru utilizare.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță, instanța apreciază că, agentul constatator a avut dreptul de a utiliza mijlocul tehnic certificat la constatarea

contravenției, iar în condițiile art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, planşa fotografică a fost admisă corect în calitate de probe de către acesta.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice alte probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a-şi expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu şi-a prezentat nici o probă pertinentă în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

Astfel, instanţa constată că de către agentul constatator a fost asigurată şi proporționalitatea dintre mijloacele utilizate – cuantumul amenzii aplicate, și scopul urmărit – prevenirea unui pericol public din care pot rezulta alte consecinţe grave orientate împotriva altor participanţi la trafic, având în vedere că făptuitorului i-a fost stabilită o sancţiune pecuniară în cuantumul mediu aplicabil, adică de 22 unităţi convenţionale, în privința SRL ”Zanik-grup”, care este proprietarul/posesorul vehiculului, ca urmare a faptului necomunicării identității conducătorului vehiculului, după expirarea termenului de 60 de zile lucrătoare, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare, iar ca urmare, sancționarea petiționarului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat pe acesta de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar în așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza

constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitor.

Pe lângă aceasta, instanța nu a mai determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de reprezentantul SRL „Zanik Grup" – administratorul Sprincean Ion împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 634007 din 26.06.2024, adoptată de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Apostol Cristina , pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de **administratorul SRL „Zanik Grup" Sprincean Ion** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 22 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1100 (una mie o sută) lei, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT03 634008 din 26.06. 2024, adoptată de agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Apostol Cristina pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, ca nefondată.

Copia hotărârii se remite spre informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**